

عنوان مقاله:

بررسی نظریه ساختارگرایی با تاکید بر مسئله وحدت اشیاء از جمله انسان

محل انتشار:

فصلنامه تازه های علوم شناختی، دوره 20، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مهدی امیریان - *(Philosophy of Mind (PhD) Institute for Cognitive Sciences Studies (ICSS)*

امیراحسان کرباسی زاده - *professor at the Institute of wisdom and philosophy*

محمود مروارید - *professor at the Institute for Research in Fundamental Sciences*

خلاصه مقاله:

مقدمه: تبیین وحدت اشیاء از جمله انسان. روش: استفاده از تحلیل مفهومی و استدلال فلسفی جهت بررسی نظریه ساختارگرایی و خوانش کاسلیکی از صورت‌گرایی ارسطویی. یافته‌ها: در این مقاله نشان داده ام که برخلاف دیدگاه کاسلیکی اولاً وحدت اشیاء از جمله انسان نیازمند هر دو فرض ارسطو (تقسیم‌ناپذیری و نیازمندی شیء به عامل واحد) است ثانیاً صورت را نمی‌توان به ساختار فروکاهید. برای این‌کار ابتدا دیدگاه کاسلیکی را بیان کردیم که طبق آن اگر صورت را جزء اشیاء بدانیم و همچنان از دو فرض ارسطو پیروی کنیم همچنان با اشکال تسلسل روبرو خواهیم بود لذا به نظر وی ناچاریم که از دو فرض ارسطو دست برداریم. وی با این کار راه را برای نظریه ساختارگرایی باز می‌کند. ما نشان داده ایم که استدلال‌های کاسلیکی در جهت انکار این دو فرض قابل دفاع نیست. نتیجه‌گیری: نظریه ساختارگرایی به طور عام و دیدگاه کاسلیکی به طور خاص تفسیر درستی از صورت ارائه نمی‌کند.

کلمات کلیدی:

structuralism, Koslicki, Aristotle, unity, form, hylomorphism, Oderbeg, Koons
ساختارگرایی، کاسلیکی، ارسطو، وحدت، صورت، صورت‌گرایی، ادربگ، کونز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1344041>

